

gen noteres $4\frac{1}{2}$ Million Kroner; derved svinder Kassebeholdningen, som var ansat til 16,900,000 Kr., ind til 12,400,000 Kr. Jeg tror ikke, jeg behøver at gentage, hvad jeg tillod mig at udhøve i Gaar, at den Kassebeholdning, som man lige i Øjeblikket har til Disposition, er betydelig formindsket ved de Summer, jeg nævnedes i Gaar, nemlig henved 5 Millioner til Jærnbaneudgifter, 5 Millioner til Kommunelaan og 800,000 i den grønlandske Handel, saaledes at man omtrent maa halvere, hvad der nominelt figurerer som Kassebeholdning.

Jeg kunde ogsaa have Anledning til at komme ind paa forskellige Betragtninger, som anstilledes af andre ærede Medlemmer, blandt andet det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Rudsen), men da Tiden er saa fremrykket, skal jeg ikke gaa videre ind paa det, men jeg skal dog tillade mig at tage til Indtægt, hvad det nævnte ærede Medlem udtalte, at det var hans Overbevisning, at gif man til en forhøjet Ølstat, saa vilde Forbruget af Brændevin straks vise sig at være tiltagende. Til Slutning skal jeg kun gentage en Henvendelse til det høje Ting om ved fortsat Finanslovsbehandling om muligt at tilvejebringe bedre Forhold mellem Indtægt og Udgift paa den foreliggende Finanslov.

Bojfen: Over for den højtærede Indenrigsminister vil jeg kun gøre opmærksom paa, at det aldrig kunde falde mig ind, at Udgifterne til Esbjerg-Routen ikke skulde være større end Udgifterne til Korsør—Kiel. Jeg ansøgte derfor ogsaa, at jeg antog, at disse Udgifter ville blive dobbelt saa store, alle de Hensyn, den højtærede Indenrigsminister oplyste om, havde jeg for Resten allerede taget med i Forvejen, men jeg ansøgte dem ikke, fordi vi her i Tinget altid skulle fatte os i Korthed. Men jeg vil nu kun gøre opmærksom paa, at dersom den højtærede Indenrigsminister faar Ret, og denne Sag bliver stemt ud, hvordan staa vi saa? Rigsdagen gaar jo snart fra hinanden, og der gaar da et helt Aar til, uden at der her i Danmark er gjort noget for vort Smørekspart. Vor Flæsteskport al Værd, men den spiller dog ikke i dette Øjeblik den Rolle for Landbruget som Smøreksparten. Følgen vil blive, at vi staa med den gamle daarlige Forbindelse med England med Hensyn til vort Smør et helt Aar til. For mig spiller det en overordentlig stor Rolle. Jeg tror, det er Millioners Værdi, der gaar tabt ved, at vi opsætte det, og jeg vil ønske, at der dog kunde komme saa meget ud af denne Forhandling, at vi kunde faa bygget og have parat et rigtig godt

Smørskib, som kunde tilfredsstille alle rimelige Fordringer, og som vi kunde anbringe i Særdeleshed netop paa den Route fra Esbjerg til Newcastle.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Det. Hansen: Da jeg kun har Ordet for en kort Bemærkning, kan jeg ikke nærmere imødegaa den ærede Indenrigsminister. Jeg vil blot sige, at jeg troede, at for Øjeblikket er der intet Privilegium for „Berlingske Tidende“, og da det hele drejer sig om den Tilstand, der skal tilvejebringes, naar der gives et saadant Privilegium, tillod jeg mig at sige, at Tilstanden for Øjeblikket ikke er lovordnet. — At der er en Del Lovbestemmelser om, hvor retslige Bekendtgørelser skulle indføres, ved jeg naturligvis meget vel, men det er ikke Hovedsagen ved Privilegiet. For Øjeblikket er der intet Privilegium, og min Mening med, hvad jeg for bemærkede, var, at det vilde være meget heldigt, om begge Ting og Ministeriet kunde enes om Betingelserne for et Privilegium, navnlig med Hensyn til det finansielle Punkt. Der er jo ikke for Øjeblikket Spørgsmaal om en hel ny Lov, der skulde udræve Samtykke af Folketinget, Landstinget og den høje Regering eller Hs. Majestæt Kongen. Det ved jeg meget vel, men jeg ved blot ikke, om det er den ærede Ministers Mening, at han, naar Rigsdagen var enig om en Ordning, vilde foranledige, at Kongen nægtede sit Samtykke dertil. Der kom en Trussel i denne Henseende fra den højtærede Ministers Side; ellers havde det ikke været Anledning til at minde om, at der var en tredje Faktor. Kan der imidlertid ikke opnaas en almindelig Ordning, ser jeg ikke, at der kan være noget i Vejen for, at det rent finansielle Punkt, den forventede Indtægt for det kommende Aar, opføres paa Finansloven. Men det er ikke det, der giver Sagen Interesse for Tinget. Det, der giver den Interesse for det er, at Ministeren ikke vil meddele os, hvad hans Hensigt er, ikke vil meddele, hvorledes han tænker at ordne Forholdet. Den højtærede Minister udtalte sig, som om det var til min personlige Tilfredsstillelse, at jeg ønskede denne Oplysning. Jeg har heldigvis ingen personlig Interesse i den Sag. Det er kun som Medlem af dette høje Ting, at jeg mente, at der skuldes dette Ting og Rigsdagen i det hele Oplysning om, hvorledes Forholdet tænkes ordnet. Det var jo meget smigrende for mig, at den højtærede Minister ikke vilde give Oplysning